

14.01.2026

Ερώτηση προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας

Θέμα: «ΕΥΔΑΠ 2026: Αυξήσεις στις πάγιες χρεώσεις χωρίς περιβαλλοντικά κριτήρια και με χρηματοοικονομικό “καπέλο”»

Αυξήσεις στα τιμολόγια της ΕΥΔΑΠ (Εταιρεία Ύδρευσης και Αποχέτευσης Πρωτεύουσας) φαίνεται ότι ήταν το «δώρο» της κυβέρνησης στους κατοίκους της Αθήνας για το 2026.

Συγκεκριμένα, μετά από τη σχετική εισήγηση της διορισμένης από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας Διοίκησης της ΕΥΔΑΠ, η οποία εγκρίθηκε από την αρμόδια πλέον Αρχή, Ρυθμιστική Αρχή Αποβλήτων Ενέργειας και Υδάτων (ΡΑΑΕΥ), από την 1η Ιανουαρίου 2026, το πάγιο ύδρευσης αυξάνεται κατά ένα (1) ευρώ και επιβάλλεται νέο πάγιο ενός (1) ευρώ για την αποχέτευση, πλέον ΦΠΑ, σε μηνιαία βάση. Σύνολο μηνιαίας αύξησης στα 2,48 ευρώ. Οι αυξήσεις επηρεάζουν όλους τους καταναλωτές εκτός από τους δικαιούχους του κοινωνικού τιμολογίου, τους πολύτεκνους και τους υπερήλικες 75 ετών και άνω με εισόδημα έως 8.000 ευρώ.

Πρόκειται για την πρώτη φορά που εφαρμόζεται το νομοθετικό πλαίσιο του νόμου 5037/2023, βάσει του οποίου η ΡΑΑΕΥ ανέλαβε αρμοδιότητες εποπτείας και παρακολούθησης της παροχής υπηρεσιών ύδατος από τους παρόχους. Σε αυτό το πλαίσιο εγκρίνει με απόφαση πενταετούς ισχύος τα τιμολόγια των υπηρεσιών ύδατος των Ανωνύμων Εταιριών Υδρεύσεως και Αποχετεύσεως Πρωτεύουσας και Θεσσαλονίκης, αλλά και των ΔΕΥΑ για τις διάφορες κατηγορίες καταναλωτών και χρηστών.

Το έδαφος για αυτές τις αυξήσεις είχαν στρώσει δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών αλλά και πολυάριθμα δημοσιεύματα σε Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης τους προηγούμενους μήνες, Νοέμβριο και Δεκέμβριο του 2025, σχετικά με την ανάγκη επενδύσεων ύψους 2,5 δις. για θωράκιση των υποδομών ύδρευσης. Πολλές ειδήσεις που δημοσιεύθηκαν εκείνη την περίοδο ανέφεραν μάλιστα ότι η Αττική κηρύσσεται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης εξαιτίας της λειψυδρίας.

Οι αυξήσεις βέβαια ήταν δεδομένες από τη στιγμή που οι υπηρεσίες ύδατος τέθηκαν, με επιλογή της κυβέρνησης, στην εποπτεία ανεξάρτητης Αρχής (ΡΑΑΕΥ) κατ' εφαρμογή της Κοινής Υπουργικής Απόφασης (ΚΥΑ) ΥΠΕΝ/ΓρΓΓΦΠΥ/103755/2994/2024.

Πρόκειται για μία Απόφαση που στην ουσία επαναλαμβάνει την ΚΥΑ του 2017 που έχει κριθεί αντισυνταγματική από το Συμβούλιο της Επικρατείας και, ως εκ τούτου, οι όποιες αποφάσεις για αυξήσεις στα τιμολόγια της ΕΥΔΑΠ τίθενται εν αμφιβόλω

ενόψει μάλιστα της εκδίκασης και της προσφυγής στο ΣΤΕ κατά και της νέας ΚΥΑ. Η ΡΑΑΕΥ με την υπ' αριθμ. Υ-86/2025 Απόφασή της (ΦΕΚ Β' 7188/30.12.2025) ενέκρινε το Χρηματοοικονομικό Κόστος και τα τιμολόγια της ΕΥΔΑΠ Α.Ε., για τη Ρυθμιστική Περίοδο 2025-2029. Εκεί προβλέπεται για πρώτη φορά, σύμφωνα με τη νέα λογική, η πλήρης ανάκτηση του χρηματοοικονομικού κόστους της ΕΥΔΑΠ, στο οποίο εντάσσονται τόσο τα υφιστάμενα πάγια όσο και τα έργα σε εξέλιξη, τα κεφάλαια κίνησης αλλά και επενδύσεις που δεν έχουν ακόμη πραγματοποιηθεί, με αποτέλεσμα τον κίνδυνο υπερανάκτησης κεφαλαίων και μάλιστα όπως αυτό διατυπώνεται στην πρόταση της ΕΥΔΑΠ σε ποσοστό εγγυημένης απόδοσης 6,96%.

Αυτό προβλέπεται κατά παράβαση ακόμη και αυτού του κανονιστικού πλαισίου όπως ορίζεται με το άρθρο 35 του ν 5037/2023. Στην ουσία δηλαδή αν εξαιρεθούν οι επενδυτικές δαπάνες πιθανόν και να μη προκύπτει ακόμη και με τους όρους της ΚΥΑ του 2024 ανάγκη για αύξηση των τιμολογίων.

Το συνολικό ετήσιο χρηματοοικονομικό κόστος διαμορφώνεται σε 375,9 εκατ. ευρώ για το 2025 και αυξάνεται σταδιακά έως τα 415,7 εκατ. ευρώ το 2029, το οποίο και θα ανακτηθεί μέσω των τιμολογίων.

Σε σύγκριση με το έτος βάσης 2024, το έσοδο της ΕΥΔΑΠ εκτιμάται ότι θα είναι αυξημένο κατά μέσο όρο ετησίως κατά 78,3 εκατ. ευρώ την περίοδο 2026-2029.

Όπως καταγγέλλει το Συμμετοχικό Ενωτικό Κίνημα Εργαζομένων και Συνταξιούχων της ΕΥΔΑΠ (ΣΕΚΕΣ), με σχετικό έγγραφο που έχει καταθέσει στη δημόσια διαβούλευση επί της εισήγησης της ΕΥΔΑΠ για την Τιμολογιακή Πολιτική της περιόδου 2025-2029, η έγκριση WACC για την ΕΥΔΑΠ δεν αποτελεί τεχνική λεπτομέρεια αλλά μηχανισμό θεσμοθέτησης εγγυημένης χρηματοοικονομικής απόδοσης σε υπηρεσία ύδατος.

Αυτό καθότι υπερβαίνει το κανονιστικό περιεχόμενο του άρθρου 35 του ν. 5037/2023, το οποίο επιτρέπει την ανάκτηση χρηματοοικονομικού κόστους μόνο κατά το αναγκαίο και αναλογικό μέτρο και δεν θεσπίζει δικαίωμα εγγυημένης απόδοσης ούτε προεξόφληση μελλοντικών επενδύσεων μέσω των τιμολογίων.

Το ΣΕΚΕΣ προσθέτει ακόμη πως με τον τρόπο αυτό, η ανάκτηση κόστους μετατρέπεται σε μηχανισμό εξασφάλισης απόδοσης, χωρίς σαφή σύνδεση με το πραγματικό κόστος παροχής υπηρεσιών.

Σημειώνει τέλος πως η προσέγγιση αυτή επαναφέρει, υπό νέα μορφή, τη λογική τιμολόγησης που απορρίφθηκε με την απόφαση ΣτΕ 2519/2022, σύμφωνα με την οποία το νερό δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως αντικείμενο χρηματοοικονομικής διαχείρισης αλλά ως κοινωνικό αγαθό.

Πολλά ερωτηματικά προκύπτουν δε, από τον τρόπο που η διοίκηση της ΕΥΔΑΠ χρησιμοποιεί παροχές προς τους εργαζόμενους που προκύπτουν από τις συλλογικές τους συμβάσεις στη διαπραγμάτευση της για τα τιμολόγια με τη ΡΑΑΕΥ, ποσά που έκρινε η ΡΑΑΕΥ ότι δεν είναι αναγκαία για την παροχή της υπηρεσίας και δεν είναι εύλογο να μετακυλίνουν στο κόστος ανάκτησης.

Είναι δε χαρακτηριστικό ότι, σύμφωνα με την πρόταση της ΕΥΔΑΠ, οι δαπάνες προσωπικού παραμένουν στάσιμες για την περίοδο 2025-2029 και χωρίς προβλέψεις νέων προσλήψεων που είναι αναγκαίες όσο ποτέ σε όλες τις κατηγορίες των εργαζομένων.

Ερωτηματικά όμως προκύπτουν και για αυτή καθαυτή την κατανομή του τιμολογίου. Με την παραδοχή ότι οι οικιακοί καταναλωτές είναι περίπου 1,8 εκατομμύρια υδρόμετρα (από τα περίπου 2,1 εκατομμύρια υδρόμετρα που αναφέρονται στο δικτυακό τόπο της ΕΥΔΑΠ) και αντίστοιχα 1,5 εκατομμύρια οι συνδεδεμένοι και στο δίκτυο αποχέτευσης, συνεπάγεται ότι από την αύξηση στα πάγια ύδρευσης και αποχέτευσης, η εταιρεία θα εισπράττει επιπλέον 3,3 εκατ. ευρώ το μήνα και επίσης 0,8 εκατ. ευρώ το ελληνικό δημόσιο από το ΦΠΑ. Επομένως το επιπλέον ετήσιο έσοδο της ΕΥΔΑΠ θα είναι 21,6 εκατ. ευρώ για την ύδρευση και 18,0 εκατ. ευρώ για την αποχέτευση, συνολικά 39,6 εκατ. ευρώ. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε αύξηση περίπου 11,8% των εσόδων της εταιρείας (οικονομικά στοιχεία 2024), και σε λιγότερο από 14,0% του συνολικού προϋπολογισμού του επενδυτικού έργου της (για το 2026, όπως αναφέρεται στην εισήγηση). Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι η ΕΥΔΑΠ είχε (το 2024) κέρδη 14,7 εκατ. ευρώ από τα οποία 50,7% διανεμήθηκαν στους μετόχους της, πάνω από 500 εκατ. ευρώ τα τελευταία 20 χρόνια ενώ παράλληλα έχει ταμειακά διαθέσιμα περίπου 300 εκατ. ευρώ

Φαίνεται όμως ότι αυτές οι επιβαρύνσεις δεν αφορούν μεγάλους καταναλωτές όπως τα πρώην ΕΛΠΕ με σταθερό τιμολόγιο από το 2013 ή τα έργα επέκτασης δικτύου του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ που αντί να βαραίνουν τη LAMDA DEVELOPMENT επιβαρύνουν την ΕΥΔΑΠ.

Επειδή το νερό είναι δημόσιο αγαθό και όχι προϊόν

Επειδή οι πολίτες δεν μπορούν να επιβαρύνονται με αναίτια κόστη

Επειδή οι αυξήσεις στις πάγιες χρεώσεις δεν έχουν καμία σχέση με περιβαλλοντικά κριτήρια ή κίνητρα μείωσης κατανάλωσης

Επειδή η ΕΥΔΑΠ δεν μπορεί να λειτουργεί με κριτήρια κερδοσκοπικής ιδιωτικής εταιρείας

Ερωτάται ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας:

1. Με ποια περιβαλλοντικά ή κοινωνικά κριτήρια αξιολογήθηκαν οι αυξήσεις στα πάγια ύδρευσης και αποχέτευσης για το 2026;
2. Πώς αιτιολογεί το Υπουργείο ότι οι αυξήσεις στις πάγιες χρεώσεις δεν συνδέονται με κίνητρα μείωσης κατανάλωσης, εξοικονόμησης ή προστασίας υδάτινων πόρων;
3. Ποιες συγκεκριμένες επενδύσεις σε υποδομές και δίκτυο θα καλύψουν οι αυξήσεις;

4. Θεωρεί το Υπουργείο ότι ο καθορισμός WACC 6,96% συνάδει με την αρχή της αναγκαίας και αναλογικής ανάκτησης κόστους ή δημιουργεί μηχανισμό προεξόφλησης κερδοφορίας;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

Πέρκα Θεοπίστη (Πέτη)

Τσακαλώτος Ευκλείδης

Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)

Δρίτσας Θεόδωρος

Ζεϊμπέκ Χουσεϊν

Ηλιόπουλος Αθανάσιος (Νάσος)

Τζανακόπουλος Δημήτριος

Τζούφη Μερόπη

Φωτίου Θεανώ